

Een pelgrimstocht: een vakantie in het groot, een leven in het klein. In een “nutshell”.



29 oktober 2015: Een Regenboogzaal vol mensen ging met Dick Melman (bioloog) op pelgrimstocht naar Santiago de Compostella (2003) en van Spoleto (een week lopen van Assisi) naar Haarlem. Op de achtergrond de vaak verstilde beelden van schitterende natuur, kloosters, kerken, mensen. Het verhaal van St. Jacob en Santiago.

De eerste tocht op zijn 50^{ste}. Tussen 2 banen in liep hij 1.250 km van de weg naar Santiago de Compostella. Gedurende 2 maanden 20 à 45 km per dag. De eerste week met zijn zoontjes in Nederland. Vervolgens vanaf Toulouse verder. Door het eenzame Franse land. De mondharmonica van zijn vrouw als zijn gezelschap. Zichzelf tegenkomend: “wat maakt dat ik steeds haast heb om door te gaan?” Reflecterend: ieder zijn eigen camino met als reden devotie, burnout, scheiding, pas verliefden, studenten ... Alledaagse vragen ... Experimenterend: sneller, langzamer. God ervarend in vele ontmoetingen van een paar minuten tot langer. Bedenken hoe je op een respect- en liefdevolle manier iemand met een zeer persoonlijk verhaal kan zeggen, dat je nu weer alleen verder gaat De enige vraag waarop het antwoord vaststond: “waar ga je/ik naartoe? Aan het eind van de dag tijdens het schrijven, beseffend dat het chaotische denken door blijft gaan, altijd weer.

Anekdoten, zoals het Franse echtpaar dat tijdens de pelgrimstochten op zoek is naar stukjes van het levensverhaal van een piloot, die in de oorlog in hun buurt was omgekomen.

Een geval van op het verkeerde moment op een verkeerde plek, toen Dick 's ochtends zeer vroeg wilde vertrekken vanuit een Spaans Catalaans dorpje. Hij was alleen toen vlakbij een bom afging (ETA?). Dat niet kunnen delen en gewoon maar doorgaan.

De schoolreisjessfeer in de herbergen, kennismaken en bijpraten over wandel- en andere belevenissen met mede-camino gangers, 's nachts wakker liggend van het snurken van de slaapzaalgenoten.

De tweede tocht vorig jaar op zijn 60^{ste}, met een aanloopje van Spoleto naar Assisi, vanwege St. Franciscus, inspiratiebron waar het om respect en aandacht voor het leven gaat. Gezien de aankomende warme zomer, niet naar een doel ver weg lopen, maar van het verre naar huis. De route vinden, blijkt een zoektocht: de routebeschrijvingen gaan vaak de andere kant op. De smartphone brengt uitkomst, al gaat dat ook niet altijd goed. Met het beleven van de vele historische plekken

de geschiedenis van Europa belevend, in lente-achtige omstandigheden. De lente, die met hem "meetrok" van Italië naar Nederland. Goed gezelschap in de vorm van de digitale colleges filosofie "Levensloop of levenskunst" van Joep Dohmen en Maarten van Buuren. Daarin landschappen waar Dick door trok, die de wieg vormden van het ontstaan van die filosofieën. En "Geloof en wetenschap" door de al te zelfingenomen Herman Philipse. Voldoende stof tot nadenken Copernicus, Paulus en "De man van Spoleto".

Niet de hele pelgrimstocht alleen: een vriend en collega vergezelden hem een week door de Alpen en in midden-Duitsland en de grens naar Nederland wandelde zijn gezin zeven dagen mee.

Wandelen, is het ultieme vrijheid? De lijn stond al op de kaart. Die aanhouden, is dat vrijheid? Hoe ga je daarmee om? Hoe belangrijk is het vasthouden aan een van te voren gesteld doel? Wat doe je met prachtige omwegen, die zich onderweg voordoen? Een strijd in hemzelf, om toch aan het bestaande doel vast te houden

Een pelgrimstocht naar huis lopen is eigenlijk heel mooi: na ruim 100 dagen thuiskomen in je eigen omgeving. Hier is het waar ik woon!

**Een pelgrimstocht: een vakantie in het groot, een leven in het klein.
Steeds meer het gewone dagelijkse leven als pelgrimstocht gaan zien!**

Caroline Maussen-Pouw, BOAZ-Leerhuis, met dank aan Dick Melman!